

Sa omotom

Hortikultura

GODINA II.

ZIMA 1956

BROJ 1.

Uređuje redakcioni odbor
Glavni i odgovorni urednik:
Makek Ana

Vlasnik i izdavač:
Poljoprivredni nakladni zavod

Redakcija i administracija:
Zagreb, Tomislavov trg 21

Telefoni:
Redakcija 25-485, administracija 38-780

Časopis izlazi 4 puta godišnje za 4 godišnja doba. Pojedini broj stoji Din 75.—
Pretplata za cijelu godinu 300.— Din
Tekući račun broj 404-T-1012

Poštarina plaćena u gotovu

SADRŽAJ:

	Strana
Vrtni arh. Pavle Ungar: <i>Osnovano je Hortikulturno udruženje NR Hrvatske</i>	1
Ing. Zvonimir Fröhlich: <i>Zdenac za pitku vodu</i>	4
Prof. Ćiril Jeglič: <i>Nešto o rododendronu</i>	7
Ing. Mih. V. Protić: <i>Gradski drvoredi</i>	12
Dr. Janko Jelačić: <i>Gomolji od gladiola u zimovalištu</i>	17
Dr. Elza Polak: <i>XIV. Internacionalni hortikulturni kongres</i>	20
Ing. Furač: <i>Napredne metode parenja zemlje</i>	27
<i>Zanimljivosti</i>	29
<i>Knjige i časopisi</i>	34
<i>Vijesti</i>	36

Osnovano je Hortikulturno udruženje NR Hrvatske

Od Oslobođenja ovamo izvršeno je kod nas više pokušaja, da se hortikultura kao struka definira i sredi i da joj se odredi mjesto u našem društvu. Međutim, tek je danas sazrela situacija, da se pristupi konačnom sređivanju ove struke, čija je uloga u uređenju naših gradova i mjesta, u izgledu našeg kulturnog pejzaža i formiranju društvenog standarda danas sve više očita i onima, koji to nisu mogli u dovoljnoj mjeri sagledati u poslijeratnom periodu obnove, kao ni u prvim godinama izgradnje, kada su se morali ulagati najveći naponi za stvaranje materijalne baze za našu kulturnu nadgradnju.

Hortikultura se nalazi u težištu između tri tako privredno i društveno jake struke, kao što su poljoprivreda, šumarstvo i arhitektura. Svaka od ovih struka svojata hortikulturu za sebe onda, kad joj to odgovara, a kada treba nešto žrtvovati, onda to odbija, jer joj je njeno područje odviše strano. Tako je hortikultura od Oslobođenja ovamo lutala kao siročče, koje je često izazivalo samilosne poklike: »Gle, kako dražesno dijete!«, ali je uglavnom sve na tome i ostalo.

U međuvremenu naše se siročče snalazilo kako je znalo; od vremena do vremena nalazilo po koje ognjište, da se malo ugrije i okrijepi, dalo od sebe koliko je umjelo u izgradnji naše lijepe zemlje i pridonijelo prema svojim snagama, da ona bude još ljepša i da je njeni građani još više zavole. Tako se ono sve više prilagođavalo potrebama vremena u nastojanju, da bi postalo što korisniji član naše socijalističke zajednice.

Danas već naša hortikultura stoji na dosta čvrstim nogama, ona je već u stanju da se pojavi pred javnost sa svojim poslijeratnim ostvarenjima, koja su doduše još skromna, pa u njima još štošta nedostaje, ali im se ne mogu osporiti izvjesni kvaliteti. Građani naše zemlje sve se više napajaju blagotvornim zelenilom naših parkova i drugih oblikovanih javnih zelenih površina u našim gradovima i industrijskim i drugim naseljima. Zasađena stabla, ojačat će, raširit će svoje grane, a ona, koja se još odgajaju u našim rasadnicima, osvajat će nove terene i stvarati skladne